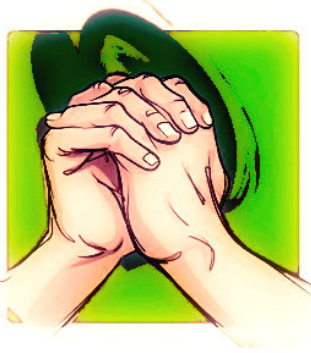


Att tala med Gud om sina behov

Predikan hållen i Korskyrkan, Borås, söndagen den 17 februari 2008, av Micael Nilsson



Låt oss be den bön som Jesus lärt oss att be: "Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. Amen"

Jesus säger att han vill att Guds hus ska vara ett bödens hus, och om det är Jesu önskan med kyrkan är det så den måste byggas. Därför har vi frågat ett antal gudstjänster hur detta skulle kunna bli verklighet. Hur kan vår kyrka, och alla andra kyrkor, bli någonting som med rätta skulle kunna kallas för "ett bödens hus".

Så har vi dragit oss till minnes hur lärjungarna vid ett tillfälle bad Jesus: - Herre, lär oss att be! Och han lärde dem den bön vi just bett, för att hjälpa oss att bli det som Jesus ville att vi skulle vara, nämligen ett bedjande folk. För bön är viktigt.

D.v.s. bönen är inte viktig i sig själv. Tvärtom varnar Jesus för att rabbla ord som man inte menar eller att göra bönen till en formsak, viktig för sin egen skull. Han säger att det viktiga inte är var man ber, eller hur, utan att man gör det i "ande och sanning". D.v.s. att man uppriktigt ställer sitt liv inför Gud. Bönen blir vad mikroskåpet är för en forskare. Forskaren ägnar inte timme efter timme med sitt mikroskåp för att han tycker så mycket om sitt mikroskåp. Han använder det för att se på annat, som ett hjälpmedel för nya upptäckter. Det är inte bönen som gör bönen så viktig. Det är Gud som gör bönen så viktig. Bönen hjälper oss att upptäcka vem Gud är.

Där börjar "Herrens bön". Med Gud och inte med oss. Jesus lär oss att söka Gud först. Han säger, Matt 6:33: "Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också." Först Guds rike, sedan allt annat också. Först "Fader vår, du är helig, låt din vilja ske...", sedan bön om dagligt bröd. Först Gud, sedan du.

D.v.s. först när du upptäckt vem Gud är är du beredd att tala med honom om dina bekymmer och förhoppningar. Så låt oss nu en stund tala om "allt det andra också." Eller: "Ge oss idag det bröd vi behöver."

Jag tänker mig att det finns tre förutsättningar för att du ska vilja be den bönen. **Den första förutsättningen** är att du inser att du behöver hjälp. **Den andra förutsättningen** är att du tror att Gud kan hjälpa dig, och **den tredje förutsättningen** är förstås att du också tror att Gud vill hjälpa dig. Låt oss ta det steg för steg:

1) Vi behöver hjälp

a. Om att ta sina behov till Gud

Den som aldrig insett sitt behov av Gud kommer knappast att bli en bedjare. Men det här är vad Bibeln säger: Utan Gud är en människa förlorad. Jesus kom för att vi behövde någonting. Och inte bara *någonting* utan också *Någon*. Vi behövde en Frälsare. Vi har syndat. Vi har brutit med Gud. Varje nyhetssändning ropar ut detta budskap. Människan har förlorat Gud – och sig själv. Vi behöver nåd, förlåtelse och hjälp.

När Jesus lär oss att be om det bröd vi behöver för dagen lär han oss dessutom att ta våra konkreta vardagsbehov till Gud. Brukar du be om dagligt bröd? Jag tror att många av oss

måste erkänna att vi inte gör det. Vi lever ju i ett välfärdssamhälle. Mycket få människor i vårt land behöver leva utan dagligt bröd. En del av oss borde istället be om hjälp med att hålla oss undan en massa bröd. Åtminstone kaffebrödet. Inte sant? Men för andra människor, oftast i andra delar av världen, är bönen om bröd för dagen faktiskt en bön om överlevnad.

Men om det nu inte är just bröd som är ditt stora bekymmer så tror jag inte heller att Jesus menar att du bara får be om bröd. Lyssna, Fil 4:6-7: "Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus." D.v.s.: - Tala med Gud om det du behöver. Det är bra för din hjärtefrid.

b. En daglig vana

Jesus vill dessutom att du gör det till en daglig vana att be hans bön om bröd. Du kanske någon gång har tänkt ut en bra plan åt Gud. Om Gud bara kunde ge dig en stor lottovinst så kunde du bli ekonomiskt oberoende för resten av ditt liv och därmed inte behöva bekymra dig vare sig för bröd, smör eller ost. Men Gud vill inte göra dig oberoende. Gud vill att du ska lära dig att lita på honom, dag för dag. Och brödet är en fantastisk pedagogik. Eftersom du blir hungrig varje dag kan din hunger påminna dig om att du behöver Gud, varje dag.

Det är illustrerat så bra i Gamla Testamentet. När Israels barn vandrade omkring i öknen gav Gud dem varje dag någonting att äta som hette "manna". Manna stod sig inte över natten. Man behövde nytt för varje ny dag. Ordet manna betyder ordagrant: "Vad är det?". Första gången folket såg detta manna ligga därpå marken en morgon såg de på varandra och frågade: Vad är det här? Så kom Gud att varje ny dag ge folket en daglig portion av "Vad är det?" Så, vad är det? Vad är det du behöver tala med Gud om varje dag?

Att följa Jesus är någon du gör varje dag och steg för steg. Du kan inte ta sjumilakliv i tron. Ditt liv kan du bara ge en dag i taget. Man kan säga det så här. Lev inte för dagen. Lev för evigheten. Men gör det en dag i taget. Hemma i farstun hänger ett citat av författaren Philip Yancey: "(Då)... förstod jag... de heligas, hemlighet. De lever en sekund i taget... Om du kan genomleva en sekund så kan du genomleva en dag, och hur du lever en dag är när allt kommer omkring hur du lever ditt liv."

Hur du lever en dag är när allt kommer omkring hur du lever ditt liv, och därför låter Jesus brödet och våra dagliga behov bli en daglig avstämningsspunkt med Gud.

c. Behov eller begär

Det finns en vinst till i detta med att tala med Gud om dina behov. Det hjälper dig nämligen att förstå dina behov. Det hjälper dig att förstå vad som verkligen är behov och vad som bara är begär.

Jesu bön är ett slags motmedel mot materialism. Reklammakarna vet hur man gör pengar på din rastlöshet. De pekar på ett behov i ditt liv. Därefter tar de fram en liten sak som påstås fylla detta behov och som du kan få köpa. Bibeln säger: "... låt honom få veta alla era önskningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd."

Lyssna till en intressant bön, Ords 30:8-9: "...gör mig varken fattig eller rik. Ge mig bara mitt beskärda bröd, gör mig varken så mätt att jag förnekar dig och säger: "Vem är Herren?" eller så utblottad att jag stjälar och kränker min Guds namn."

En fantastisk bön om förnöjsamhet. Bedjaren ber: - Gud, gör mig inte så mätt att jag inte längre hungrar efter dig. Och låt mig inte bli så utblottad att jag gör något dumt.

Paulus skriver, 1 Tim 6:6, NLB "sann rikedom är att tro på Gud och samtidigt vara nöjd med det man har."

Jesus lär oss att tala med Gud om våra behov. Nu har vi sett på tre orsaker till det: Det hjälper oss att få frid i våra liv. Det hjälper oss att ha en daglig gemenskap med Gud och det hjälper oss att sälla mellan behov och begär.

2) Gud kan hjälpa oss

Men det räcker inte med att du ska förstå att du behöver hjälp för att du ska börja be. Du måste förstås också tro att Gud verkligen kan hjälpa dig.

Så, om du verkligen visste att Gud skulle svara på din bön vilket under skulle du då just nu vilja be honom om? Skulle du vilja be Gud ge nytt liv åt ditt äktenskap?

Skulle du vilja be Gud om hjälp med ekonomin.

Skulle du be om hälsa? Skulle du be för dina barn, eller om att någon skulle komma till tro? Jag är rädd för att många av oss måste erkänna att vi inte ber särskilt ofta för våra djupaste problem. Varför är det så?

I sin bok om bön, "För upptagen för att inte be", skriver pastor Bill Hybels: "Vi sträcker oss mot Gud, eftersom vi vet att han sträcker ut sina kärleksfulla armar mot oss. Men så drar vi oss ofta undan och försöker ta itu med våra bekymmer på egen hand för innerst inne och kanske på ett omedvetet plan, tvivlar vi på att Gud verkligen kan göra någonting åt de bekymmer som möter oss"

Så hur kan man få en starkare tro på Guds makt?

I Markusevangeliet ber en orolig pappa, Mark 9:24: "Jag tror. Hjälp min otro!". Du kanske ska börja med den bönen. I Rom 10:17 (NLB) skriver Paulus: "Tron kommer alltså av att man hör budskapet, det vill säga, budskapet om Kristus."

När man ger en blomma näring växer den. När man ger tron näring växer den. En blomma får näring genom vattnet och solen. Tron får sin näring av Guds ord. Och så berättar Bill Hybels att han hanterade sin svaga tro. Han läste en massa bibelberättelser om Guds makt. Han läste om vad Gud gjort en gång för att få hjälp att tro på vad Gud vill göra, än en gång, för Paulus skrev att "Tron kommer... av att man hör budskapet..."

I tidningen Dagen fanns i veckan två viktiga artiklar om vår relation till Bibeln. Den ena av dem hade en fråga som rubrik: "Vem läser världens mest sålda bok?" Artikeln handlade om att Bibeln blir en allt mindre läst bok, också bland kristna människor. Det var en förklaring till vår svaga tro. Den andra artikelrubriken var ett påstående: "Kristenhetens identitet hotas av minskande bibelläsning." Det är sant, för Paulus skrev att tron kommer av att man hör budskapet. Så vill du att din tro ska växa ska du läsa och lyssna till Bibeln. Den boken gör någonting i ditt liv. Hebreerbrevets författare skriver, Hebr 4:12: "Ty Guds ord är levande och verksamt." Och Gud självs säger, genom profeten Jesaja, Jes 55:11: "Så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun: det skall inte vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag hade sänt ut det till." Guds ord får din tro att växa.

3) Men bryr sig Gud om oss?

Nu kanske du vet att du behöver hjälp. Du kanske t.o.m. tror att Gud kan hjälpa dig. Men för att du ska bli en uthållig bedjare är det inte nog. Du behöver också tro att Gud bryr sig. Jag skulle säga att för många av oss är detta den stora orsaken till att våra böner tystnar. Vi vågar inte riktigt tro att Gud verkligen skulle bry sig om oss. Du kan vara en god, ärlig och trogen kristen, en lärjunge i ordets vackra mening, men djupt i ditt inre kan du ändå brottas med

frågan: Är jag verkligen älskad av Gud. Och kan Gud, som måste ta hand om sex miljarder andra människor, kriser och krig, sjukdomsepidemier och global uppvärmning, lyssna till mina böner om bröd?

Så här svarar Jesus, Matt 7:9-11: ”Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?” Jesus har just undervisat om bön, Matt 7:7: ”Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas.” Men Jesus vet också att om du inte tror att det finns en Gud som bryr sig kommer du att sluta be. Jesus vet att om du inte tror att det verkligen går att finna Gud så kommer du att sluta söka. Och Jesus vet att om du inte tror att Gud också vill öppna dörren för att släppa in dig så kommer du att sluta bulta. Det är därför han nu talar om en Gud som älskar, mer än någon förälder på jorden kan. ”...skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?”

Avslutning

”Ge oss idag det bröd vi behöver.” Jag måste säga: Bröd har vi alltid haft, men det har nog funnits tider då vi fått avstå från osten. När jag började arbeta som pastor i en liten församling med små resurser och vi just hade blivit föräldrar hade vi bröd men inte alltid ost. Det var inga stora problem att avstå osten, men ibland var det smärtsamt när det kom till barnen som då och då såg sina kamrater få sådant som vi inte kunde köpa.

Men jag minns också tillfällena där vi fått extra pengar och faktiskt kunde köpa en cykel, lite bättre vinterkläder...

Jag har det inte så nu, men det kanske du har, för livet ser lite olika ut i olika tider för oss.

Poängen är den här: Jag vet vad Jesus talar om. En av de största glädjeömnena jag har haft i livet är de tillfällen där jag kunnat köpa någonting extra åt barnen. Att se Johan fara omkring som ett Jehu på sin nya cykel när han var liten. Att få ta flickorna till en klädaffär och köpa något fint och se hur glada de blev. Det har varit fint. Jag har inte gjort det för att jag varit tvungen utan för att jag har varit deras pappa. Och Jesus viskar in i mitt inre: - Och ändå Micael är du bara en människa, med en ofullkomlig omsorg och kärlek och med begränsade resurser. Gud är fullkomlig i allt du brister i, och hans resurser obegränsade.

Och det är därför han vill höra dina böner om dagligt bröd, om elräkningar och kläder åt barnen, om din sjuka kropp och om din gamla mamma.

Bibeln försäkrar: Gud bryr sig.

Jag skulle predika på en plats. Johanna, vår yngsta dotter, var liten då. Hon ramlade på lekplatsen och bröt armen, precis innan samlingen. Kan du inte predika ändå?, frågade någon. Din fru kan ju köra flickan till sjukhuset. Jag svarade nej. Jag svarade nej för jag själv inte skulle vilja lyssna till en predikomaskin som struntade i sina barn och pratade på vad som än hänt. Men framförallt svarade jag nej av ett annat skäl. Jag kunde inte predika den gången för jag hade en viktigare kallelse att stå upp för just då. Kallelsen att vara pappa.

Lyssna, Jes 49:15: ”Glömmer en kvinna sitt lilla barn, bryr hon sig inte om den hon själv har fött? Och även om hon skulle glömma, glömmer jag aldrig dig.”

Jag vet inte hur du haft det. Din uppväxt var kanske god och trygg, eller så kanske att din mor glömde dig. Men Gud glömmer inte dig. Gud har mycket att göra, mycket att rädda och mycket att bry sig om. Men Gud är inte som en pappa i karriären som aldrig har tid. Gud glömmer inte dig. Min fråga inför bönestunden är den här: Om det finns en Gud, som älskar dig mer än en mamma eller en pappa kan älska sina barn och om Gud kan allt, vad skulle du då vilja be honom om, just nu.